

## Bemærkninger til lovforslaget.

### Almindelige bemærkninger.

De gældende bestemmelser om hypotekbanken findes i lov nr. 126 af 13. april 1954, jfr. bilag 1. Der henvises til Folketingstidende 1953-54, I sp. 1694-97, II sp. 2624-32, III sp. 4648-49 og 4676-78, tillæg A sp. 1203-16, tillæg B sp. 459 og 481 samt tillæg C sp. 361.

I henhold til denne lov og de tidligere hypotekbanklove har bankens hovedformål været at optage lån navnlig fra udlandet, således at disse lån kommer det danske kapitalmarked til gode.

Hovedprincippet for bankens virksomhed har således siden den første hypotekbanklov i 1906 været uændret, men de optagne lån har været anvendt til forskellige formål, alt efter det aktuelle behov.

Efter det bestående lovgrundlag kan banken anvende de optagne lån til følgende formål:

1) erhvervelse af danske kreditforeningsobligationer samt obligationer udstedt af Kreditforeningen af kommuner i Danmark.

2) erhvervelse af obligationer udstedt af tiende-banken.

3) erhvervelse af forskrivninger, for hvilke den danske stat har påtaget sig fuld garanti.

4) lån til kommuner.

Bankens hjemmel til at yde den under 1) nævnte støtte til det danske kapitalmarked gennem erhvervelse af obligationer har i en årrække ikke haft nogen praktisk betydning. Denne funktion er nu fuldtud overtaget af Danmarks Nationalbank.

Også de under 2) og 3) nævnte erhvervelser er i dag uden praktisk betydning.

Derimod har de under 4) nævnte udlån til kommuner stadig betydelig interesse. De kommunale investeringer i skoler, sygehuse og andre institutioner samt i byggeri m. v. må antages fortsat at ville vokse i de kommende år.

Den overvejende del af disse investeringer må fortsat søges finansieret gennem kommunernes løbende indtægter (selvfinansiering) og i et vist omfang ved lån på det danske kapitalmarked. Da dette imidlertid for tiden og efter al sandsynlighed også i kommende år er stærkt belastet af andre finansieringsopgaver — boligbyggeri og erhvervsbyggeri o. s. v. — vil det være hensigtsmæssigt i begrænset omfang at søge supplerende midler tilvejebragt ved offentlige lån i udlandet. Kun få kommuner vil være i stand til selvstændigt at opnå lån i udlandet, og da det næppe kan anses

for hensigtsmæssigt, at staten selv optræder som låntager i udlandet med henblik på at genudlåne midlerne til kommunerne, — det vil delvis få karakter af statsfinansiering af disse, — vil det være naturligt som hidtil at benytte hypotekbanken som den institution, der formidler fordelingen af udenlandsk kapital til kommunerne.

Under hensyn hertil har man derfor i lovforslaget slået fast, at hypotekbankens virksomhed fremtidigt vil have sit tyngdepunkt i den virksomhed, som vedrører udlån til kommuner, medens man ikke har ment det påkrævet at opretholde de øvrige muligheder for lånenes anvendelse.

Med henblik på at fremskaffe udenlandske lån på de bedst opnåelige vilkår har man ment, at der burde foretages en ændring af bankens *kapitalgrundlag*.

Bankens virksomhed er hidtil udøvet på grundlag af en grundfond, ydet af staten. Fonden udgjorde efter 1954-loven 40 millioner kr., men blev ved lov om tillægsbevilling for finansåret 1965-66 forhøjet til 50 millioner kr. På forslaget til finansloven for finansåret 1967-68 har man foreslået grundfonden forhøjet yderligere 10 millioner kr. til 60 millioner kr., men for så vidt nærværende lovforslag gennemføres inden 1. april 1967, vil denne bestemmelse udgå af finanslovsforslaget.

Da det nominelle beløb af de til enhver tid i kraft værende obligationer højst har måttet udgøre det ottedobbelte af bankens grundfond, har obligationsejerne altså ved fuld udnyttelse haft en dækningsprocent på 12 ½.

Denne sikkerhed har vist sig at skabe visse vanskeligheder i forholdet til de udenlandske långivere.

For at imødekomme de udenlandske långivere og derved sikre de bedste betingelser for optagelse af lån i udlandet foreslås grundfonden derfor for fremtidige låneoptagelser erstattet af statsgaranti for renter, afdrag og andre løbende ydelser af lånet.

Denne garantiform må i realiteten anses for at være af formel art, idet der til enhver tid skulle være rigelig sikkerhed i bankens udlån til at dække de løbende forpligtelser i relation til de optagne lån. Kun i tilfælde af betydelige ændringer i forholdet mellem den danske krone og de udenlandske valutaer kan garantispørgsmålet muligvis blive aktuelt.

Det foreslåede lånemaximum på foreløbig 300